

παρκάρω

παρκάρω κ. **παρκέρνω**, ρ. [<ιταλ. paracare], σταθμεύω το αυτοκίνητό μου σε κάποιο χώρο και, κατ' επέκταση, αράζω, ησυχάζω: «μ' άφησε στην πόρτα του σπιτιού κι αυτός πήγε να παρκάρει τ' αυτοκίνητό του || επειδή είμαι πτώμα απ' την κούραση, πάω να παρκάρω στο σπίτι μου». Αρκετός κόσμος, μπερδεύει τη λέξη *παρκάρω* με το *μπαρκάρω*, οπότε ακούγεται: «πήγε να μπαρκάρει στο παρακάτω στενό τ' αυτοκίνητό του και θα 'ρθει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας